

В.Є. Ткач¹, О.С. Вівчаренко², Х.М. Процак², С.І. Грицюк³, О.П. Кухта^{1,2}

¹Івано-Франківський національний медичний університет

²Івано-Франківський обласний дерматовенерологічний диспансер

³Мукачівська центральна міська лікарня

Диференційований підхід до лікування оніхомікозів антимікотичними препаратами

Наведено результати лікування оніхомікозів антимікотичними препаратами «Ламікон®» та «Ітракон®». На підставі даних глибокого обстеження хворих, вивчення спектра патогенних грибів та їх асоціації з мікробною флорою в уражених тканинах застосовано комплексний диференційований підхід до терапії оніхомікозів. Із власного досвіду автори рекомендують вітчизняні антимікотики «Ламікон®» та «Ітракон®» для терапії оніхомікозів.

Ключові слова

Оніхомікози, «Ламікон®», «Ітракон®», епідермофітія, рубромікоз, грибкова пароніхія, лікування, критерії вилікування, супутня патологія.

Оніхомікози — одна з частих патологій людини. Численні скринінгові дослідження у світі та Україні [1, 3, 7, 12] показали, що ураження нігтів патогенними грибами зустрічаються у 25 % дорослого населення Землі, кожний п'ятий мешканець планети інфікований. У Європі та Україні цей показник, за даними різних дослідників, становить від 20 до 70 % [1, 2, 7, 8, 10, 11]. Високий відсоток захворюваності на оніхомікоз у людей старшого віку, переважно з порушенням кровообігу кінцівок (ендarterиїти, варикозна хвороба, акроцианоз, діабетичні ангіопатії). Серед інфікованих патогенними грибами переважають чоловіки віком 50 років. Небезпечність мікозів зумовлена хронічним і торпідним перебігом, постійним інфікуванням оточення, алергізацією організму та шкіри, асоціацією грибів з іншими мікроорганізмами, що взаємно посилює їхні патогенні та сенсибілізувальні властивості [1, 4, 6, 9].

Лікування та повне вилікування від оніхомікозів є складним завданням, що пов'язано зі стійкістю і високою життєздатністю грибів, навіть у разі застосування антимікотичних та антисептических препаратів [4, 5].

Яскравим прикладом є описані випадки, коли патогенність гриба *Microsporum canis* зберігалася в інфікованому людському волосі 5 і 7 років. Арсенал антимікотиків для системної терапії великий, і з кожним роком їх кількість збільшується. Практичному лікарю іноді надзвичайно

складно визначитися щодо препарату і призначення ефективної терапії [6, 8, 13]. Потрібно враховувати фармакокінетичні властивості препарату, його побічну дію, ефективність, попередній досвід лікування оніхомікозів, його вартість та економічні можливості пацієнта. На жаль, в умовах започаткування страхової медицини (більшість страхових компаній лікування оніхомікозів не передбачає), декларативної державної медицини, безробіття та соціальної незахищеності більшої частини населення економічна спроможність пацієнта є визначальною під час призначення лікування.

Основна дія антимікотичних препаратів спрямована на знищенння гриба або гальмування його розмноження в уражених тканинах, шкірі, волоссі, нігтях. Антимікотик в уражену тканину потрапляє через кров, лімфу і накопичується у тканинах, де є сповільнений обмін (волосся, нігти, епідерміс). Тому під час призначення терапії хворому слід враховувати стан його кровоносної та лімфатичної систем, як і наявність соматичної патології. Досягти успіху в лікуванні пацієнтів з оніхомікозами можливо лише за умови поєднання системної і зовнішньої терапії [3, 5, 8].

Мета роботи — вивчити спектр патогенних грибів з уражених нігтів пластин та відсоток асоціації їх з бактеріальною флорою, ефективність препаратів «Ламікон®» та «Ітракон®» («Фармак», Україна) та диференційованого застосування при оніхомікозах.

Матеріали та методи

Під спостереженням перебували 64 хворих на оніхомікоз віком від 45 до 70 років, зокрема 20 жінок і 44 чоловіки, з тривалістю хвороби від 2 до 15 років. Попередній діагноз встановлювали на підставі клінічних виявів та підтверджували його мікроскопією патологічного матеріалу і культуральним дослідженням (посів на середовище Сабура). З метою ідентифікації грибів гальмували ріст інших мікроорганізмів та грибів-сaproфітів шляхом додавання в середовище антибіотиків (гентаміцин, левоміцетин, тетрациклін, циклогексимід).

До призначення лікування всіх хворих обстежували з метою виявлення соматичної патології. У разі потреби їх консультували терапевт, невропатолог, ендокринолог, ангіолог та інші спеціалісти. Проводили загальноклінічні дослідження крові, сечі, визначали рівні білірубіну, холестерину, сечовини, креатиніну, кислої та лужної фосфатази то, у процесі та після лікування. Хворих з вираженою патологією печінки і нирок в дослідну групу не включали.

Під час призначення терапії враховували стан організму, наявність соматичної патології, клінічні вияви, кількість уражених нігтів та вид збудника. Звертали також увагу на фармакокінетичні параметри антимікотичного препарату, можливу побічну дію, ефективність, економічну доцільність та відсутність алергійних реакцій у пацієнта на ліки. За цими критеріями в досліджені застосовано вітчизняні протигрибкові препарати «Ламікон®» та «Ітракон®» виробництва компанії «Фармак» (Україна).

«Ламікон®» (діюча речовина — тербінафін) є єдиним з генериків тербінафіну, в якого доведено біоеквівалентність оригінальному препарату.

«Ламікон®» має найвищий профіль безпеки серед антимікотиків, не впливає на систему цитохром Р-450, має найменшу гепато- та нефротоксичність, не впливає на клітини макроорганізму. Завдяки високій епідермотропності препарат прицільно діє на уражені грибом тканини. Тому «Ламікон®» було призначено 23 пацієнтам, які мали компенсовані хвороби нирок і печінки, серцево-судинної системи та цукровий діабет легкої і середньої тяжкості. Хворі отримували препарат по 250 мг на добу залежно від кількості уражених нігтів від 2 до 6 міс.

«Ітракон®» (діюча речовина — ітраконазол) застосовано за методом пульс-терапії (по 200 мг 2 рази на добу 7 днів) у 41 пацієнта без виявленої іншої патології з перервою 3 тиж. Тижневий курс дає змогу накопичити в нігтьовому ложі та неураженій нігтьовій пластині достатню концентрацію препарату, щоб унеможливити руйнівну

дію патогенного гриба. Кількість пульсів (циклів) залежала від кількості уражених нігтів: від 3 до 5 — 3 цикли, від 5 до 10 — 3—4 цикли, 5—6 пульсів отримували пацієнти з ураженням гладенької шкіри та оніхомікозом.

Окрім цього, всі хворі (у першій групі призначено «Ламікон®», у другій — «Ітракон®») отримували патогенетичну терапію: засоби, що поліпшують мікроциркуляцію («Но-шпа», ксантиналу нікотинат), імуномодулятори (алое, ФіБС, «Аміксин», «Протефлазид»), періодично — гепатопротектор «Антраль®» («Фармак», Україна), вітаміни, мікроелементи (цинк, мідь, селен). Хворим з виявленою патологією внутрішніх органів призначали коригувальну терапію, погоджену зі спеціалістами. Протягом усього курсу лікування застосовували місцево кератолітичні засоби («Уреапласт», «Лоцерил», «Нейлексперт»), чищення нігтів (хворі, які не використовували лаки). На уражені підошви і долоні (хворі на рубромікоз) накладали мазь Арієвича, фунгіцидні мазі, креми та розчини. Взуття двічі обробляли 40 % розчином формаліну. Контроль за ефективністю терапії проводився щоквартально і в кінці призначеного курсу.

Результати та обговорення

Під час обстеження у 47 % хворих на оніхомікоз виявлено також рубромікоз гладенької шкіри, переважно долонь і підошви, у 13,5 % — різні форми епідермофітії, у 5,5 % — дріжджову пароніхію. У 34 % пацієнтів були уражені лише нігти. 26,7 % хворих (переважно хворі на рубромікоз) мали патологічно змінені нігтьові пластини нижніх і верхніх кінцівок, у решти (73,3 %) — лише нижніх. У 32 % пацієнтів (переважно хворі на епідермофітію) було уражено 1 і 5 нігтьові пластини пальців стоп. Найвищий відсоток (77,5 %) — зміни на 5 і більше нігтьових пластинах.

Мікологічні дослідження показали, що у 51,3 % випадків нігті були уражені *Trichophyton rubrum*, у 30,2 % — *Trichophyton mentagrophytes*, у 3 % — *Trichophyton violaceum*, у 4,9 % — *Candida albicans*, в 0,6 % — *Aspergillus*. 37,6 % хворих мали асоціацію гриба з бактеріальною флорою, а саме: *Staphylococcus aureus* — 52,3 %, *Staphylococcus epidermidis* — 19,4 %, іншою флорою — понад 18 %.

У 47 % хворих виявлено супутні хвороби, зокрема цукровий діабет (11), атеросклеротичний ендартерійт (8), гіпертонічну хворобу (12), варикозну хворобу вен нижніх кінцівок (5), вегетосудинну дистонію (2), хронічний холецистит (6), хронічний гастрит (3). Пацієнтів з виявленою соматичною патологією проконсультували спеціалісти, які призначали відповідну терапію.

У всіх хворих, які отримували таблетки «Ламікон®» 1 міс і перед початком другого циклу терапії «Ітраконом®», з'являлася з боку кореня здорова нігтьова пластина від 0,8 до 1,7 мм, суттєво зменшилося лущення при ураженні долонь та підошов. Після другого місяця прийому «Ламікону®» і другого циклу «Ітракону®» лущення припинилося, нігтьові пластини відновилися у хворих, що мали від 2 до 4 уражених нігтів, у інших залишилися зміненими 1/3–1/4 нігтьової пластини. Наприкінці третього місяця лікування гладенька шкіра набула звичайних властивостей, у 18 хворих на оніхомікоз при площині ураження 1/3 нігтя повністю відросла здорована пластина. Під час мікроскопії у відновлених нігтях гриба не виявлено. Слід зауважити, що клінічно більше помітною нормалізація нігтьових пластин була у хворих, яким призначено пульс-терапію «Ітраконом®».

Наприкінці четвертого місяця лікування одужання настало у 16 хворих, що приймали «Ламікон®», і у 37 пацієнтів, яким було призначено «Ітракон®». У 7 хворих першої групи нігтьові пластини відросли на 2/3, у 4 пацієнтів другої групи — на 3/4. Мікроскопія матеріалу з вільного краю нігтьових пластин виявила міцелій гриба. Всім хворим продовжено лікування анти-мікотичними препаратами. Повного вилікування досягнуто наприкінці п'ятого місяця терапії «Ламіконом®», у 3 та 4 хворих після п'яти циклів «Ітракону®», на шостому місяці ще у 2 пацієнтів першої групи.

Список літератури

- Ахиллес-проект / Использование экзифина в терапии онихомикозов // Дерматол., косметол., секспатол.— 2000.— № 3–4 (7).— С.45–48.
- Болотная Л.А., Шмелкова Е.С. Итракон в терапии онихомикозов // Укр. журн. дерматол., венерол., косметол.— 2012.— № 3 (46).— С.1–5.
- Коляденко В.Г., Заславська О.А. Сучасні підходи до лікування оніхомікозів // Дерматол., косметол., секспатол.— 2000.— № 1 (3).— С. 172–174.
- Кулага В.В., Романенко И.М., Афонин С.Л., Кулага С.М. Аллергия и грибковые болезни: руководство для врачей.— Луганск: Элтон-2, 2005.— 520 с.
- Потекаев Н.С., Потекаев Н.Н. Микозы стоп, онихомикозы: оптимальная програма лечения // Врач.— 2006.— № 2.— С. 34–38.
- Самцов А.В. Особенности лечения онихомикозов у пожилых людей // Вестн. дерматол. и венерол.— 2004.— № 2.— С. 60–62.
- Сергеев А.Ю., Сергеев Ю.В. Грибковые инфекции: руководство для врачей.— М.: ООО Биномпресс, 2003.— 440 с.
- Ткач В.Є. Порівняльна оцінка ефективності та вартості лікування оніхомікозів різними препаратами тербінафіну // Укр. журн. дерматол., венерол., косметол.— 2007.— № 2.— С. 36–40.
- Федотов В.П., Горбунцов В.В. Грибы как осложняющий фактор дерматозов (патогенез, клинические особенности и терапия) // Дерматол., косметол., секспатол.— 2006.— № 1–2 (9).— С. 5–8.
- Brilowska-Dabrowska A., Saunte D.M., Arendrup M.C. Five hour diagnosis of dermatophyte nail infections with specific detection of Trichofiton rubrum // J. Clin. Microbiol.— 2007.— Vol. 45, N 4.— P. 1200–1204.
- Bukhart C.N., Bukhart C.G., Gupta A.K. Dermatophytoma: recalcitrance to treatment because of existence of fungal biofilm // J. Am. Acad. Dermatol.— 2002.— Vol. 47 (4), N 4.— P. 629–631.
- Capato R., Barbareschi M., Garoni A., Veraldi S. Intraconazole: new horizons (Abstr. of the 11th Congr. of the EADV) // J. EADV.— 2002.— Vol. 16 (suppl. 1).— P. 254.
- Nolting S.K., Cazo J.S., De Boule K. et al. Схемы перорального лечения оніхомікоза: чому отдают предпочтение пациенты // Intern. J. Dermatol.— 1998.— Vol. 27.— P. 454–456.

В.Е. Ткач¹, О.С. Вивчаренко², Х.М. Процак², С.И. Грицюк³, О.П. Кухта^{1,2}

¹Івано-Франківський національний медичний університет

²Івано-Франківський обласний дерматовенерологічний диспансер

³Мукачівська центральна міська лікарня

Дифференційований підхід до лікування онихомикозів антифункціональними препаратами

Приведено результати лікування онихомикозів антифункціональними препаратами «Ламікон®» і «Ітракон®». На основі даних глибокого обслідування хворих, дослідження спектра патогенетичних грибів та їх асоціації з мікробною флоорою в поражених тканинах використано комплексний дифференційований підхід до терапії онихомикозів. Із лічного досвіду авторів рекомендують власноруч виготовлені антифункціональні препарати «Ламікон®» і «Ітракон®» для лікування онихомикозів.

Ключові слова: онихомикози, «Ламікон®», «Ітракон®», епідермофітія, рубромікооз, грибкова пароніхія, лікування, критерії зцілення, супуттєва патологія.

V.Ye. Tkach¹, O.S. Vyycharenko², Ch.M. Protsak², S.I. Grytsiuk³, O.P. Kuhta^{1,2}

¹*Ivano-Frankivsk National Medical University*

²*Ivano-Frankivsk Regional Dermatovenerologic Dispensary*

³*Mukachevo Central City Hospital*

Experience in treatment of onychomycoses by antifungal drugs

The data about the use of antimycotic drugs «Lamicon®» and «Itracon®» in the therapy of onychomycoses are presented. Complex differential approach to treatment of onychomycoses has been recommended on the basis of thorough examination of patients, study of the spectrum of pathogenic fungi and their associations with microbial population in the damaged tissues. The application of homemade antimycotic drugs «Lamicon®» and «Itracon®» has been recommended in the therapy of onychomycoses from the authors' personal experience.

Key words: onychomycoses, «Lamicon®», «Itracon®» epidermophytia, rubromycosis, yeasty paronychia, treatment, criteria of cure, concomitant pathology. □

Дані про авторів:

Ткач Василь Євтихійович, к. мед. н., доцент кафедри дерматології та венерології Івано-Франківського національного медичного університету, заслужений лікар України, академік Нью-Йоркської академії наук
76000, м. Івано-Франківськ, вул. Галицька, 2. Тел. (034) 222-32-27

Вівчаренко Оксана Степанівна, зав. лабораторії Івано-Франківського обласного дерматовенерологічного диспансеру

Процак Христина Михайлівна, лікар-ординатор Івано-Франківського обласного дерматовенерологічного диспансеру

Грицюк Світлана Ігорівна, лікар Мукачівської центральної міської лікарні

Кухта Оксана Петрівна, к. мед. н., асист. кафедри дерматології та венерології Івано-Франківського національного медичного університету